

skerettighederne inden for Unionens virkeområder.

Det er det nye i det, og det er efter vores opfattelse ikke betryggende, at en statslig domstol skal kunne være sidste instans i menneskerettighedsspørgsmål, hvor jo ellers Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg i forhold til vores forfatning her i Danmark er sidste instans. Det er det, der er problemet. Det er det, som ingen ordførere har forholdt sig til indtil nu – desværre. Men det kunne jo være, at denne klagørende replik fra min side kunne få sporet debatten ind på det, som den egentlig handler om.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Enten er jeg utrolig dårlig til at udtrykke mig, eller også bliver der ikke hørt efter, hvad der bliver sagt. For rent faktisk sagde jeg i min ordførertale, at hvis man kigger på EF eller ser på retstilstanden, som hr. Keld Albrechtsen nævner i forhold til en national domstol, er det altså stadig væk sådan, at man er nødsaget til at afgøre og fortolke i forhold til, hvad der står i konventionen, hvis der ikke i henhold til konventionen er truffet en afgørelse ved Menneskerettighedsdomstolen.

Det ændres der ikke ved i forhold til det andet; man kunne måske oven i købet sige, at det betyder, at i og med at EU-landene alle skal overholde disse regler, styrkes i virkeligheden menneskerettighederne, fordi det er en forpligtelse for EU-medlemskabet, at man overholder dem. Det er meget stærkere end det, der eksisterer i dag. Det burde hr. Keld Albrechtsen ikke være imod.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Fru Lene Espersen for en kort bemærkning. Og så skal jeg lige gøre opmærksom på, at korte bemærkninger skal helst – faktisk ifølge forretningsordenen – rette sig til den foregående ordfører, og da hr. Keld Albrechtsen kommer til orde igen, skulle der være en rimelig chance for at tage det op ved den lejlighed.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg kan berolige hr. Keld Albrechtsen med, at jeg fuldt ud har forstået, hvad det er, hr. Keld Albrechtsens beslutningsforslag går ud på. Jeg synes, at hr. Keld Albrechtsen skulle læse min besvarelse én gang til.

Naturligvis er det Menneskerettighedsdomstolen, der er den afgørende substans, når man vurderer menneskerettighedskonventionen, men det afholder jo ikke EF-Domstolen fra, når der er konkrete sager, som involverer EU-medlemslandene, at vurdere, hvad det er, der foregår. Og hvis alle medlemslandene med enstemighed er enige om, at der har været en krænkelse af menneskerettighederne, er det jo EF-Domstolen og EU-systemet i vores samarbejde, der naturligvis internt skal blive enige om, hvordan vi straffer de lande, der overtræder reglerne. Hr. Keld Albrechtsen har vel ikke forventet, at det skulle være Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg, der skulle foretage sig det?

Jeg vil så henvise til – for ikke at forlænge den her diskussion – at jeg synes, at hr. Keld Albrechtsen skulle læse denne publikation fra Det Danske Center for Menneskerettigheder, for den kommer nemlig også ind på de her punkter og fremhæver ganske tydeligt, at EF-Domstolen har da ikke kompetence til at gå ind og være erstatning. Nej, dette er et supplement og en styrkelse af menneskerettighederne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Lene Espersen gør et hårdt og energisk stykke arbejde for at afspore debatten. Hun vil snakke om noget andet.

Nu vil hun snakke om den artikel i Amsterdamtraktaten, der handler om, at man kan smide et land ud, hvis man mener, at det overtræder menneskerettighederne. Det kan vi jo godt tage en debat om på et andet tidspunkt, hvor det er på dagsordenen. Det er bare ikke det, dette forslag handler om. Derfor er det også irrelevant, det, fru Lene Espersen læste op i de lange passager, som handlede om et helt andet spørgsmål end det, vi diskuterer her.

Det, vi diskuterer her, er, om vi virkelig skal acceptere en retsorden, hvor EU-Domstolen inden for EU's virkeområde bliver den øverste og sidste instans til fortolkning af menneskerettighederne med den virkning, at EF-Domstolen kan lave en discountudgave af menneskerettighederne, som ikke svarer til den, som fastlægges af Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg. Det er det, der er problemstillingen, og som man, kan jeg høre på de ordførere, der hidtil har været heroppe, faktisk ikke er specielt glade for at diskutere.